

17. august 2012

EM 2012/32

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge en redegørelse om mulighederne for at indføre og finansiere en ændring af skattelovgivningen, således at der indføres et beskæftigelsesfradrag med virkning fra 1. januar 2014 for personer, der modtager A-indkomst. Redegørelsen skal fremlægges for Inatsisartut på forårssamlingen 2013, således at de økonomiske konsekvenser af en beslutning om at indføre et beskæftigelsesfradrag kan indgå i den finanspolitiske prioritering op til Finanslovsforslaget for 2014.

(Medlem af Inatsisartut Andreas Uldum, Demokraterne)

Begrundelse

Det skal kunne betale sig at arbejde. Skatte- og Velfærdskommissionen peger i sin rapport på, at nogle borgere i vort land vil opnå ingen eller kun minimal forbedring af deres økonomi såfremt de finder et arbejde frem for at være på passiv forsørgelse. Jeg tror, at vi alle er enige i, at dette må og skal ændres. Inatsisartut har således flere gange udtalt, at det skal kunne betale sig at arbejde. Vi ønsker hermed at sætte handling bag ordene.

Demokraterne finder det vigtigt, at vi som samfund konstant overvejer metoder, der kan animere folk til at arbejde frem for at være arbejdsledige. Et godt instrument kunne være at indføre et beskæftigelsesfradrag. Dette fradrag skal som navnet siger udelukkende gives til borgere, der er i arbejde.

Det vil betyde, at folk der har et arbejde – generelt set – får et højere skattefradrag end folk, der ikke er i arbejde.

Et beskæftigelsesfradrag kan medvirke til at øge arbejdsudbuddet i Grønland, og dermed begrænse skadevirkningerne af de demografiske forandringer, som medfører at en stigende andel af arbejdsstyrken i løbet af få år vil befinde sig over pensionsalderen.

Samtidig kan beskæftigelsesfradraget medvirke til at forkorte uddannelsestiderne og udskyde tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.

Demokraterne vil ikke i dette forslag lægge sig fast på, hvor højt et beskæftigelsesfradrag skal være. Størrelsen på selve fradraget bør være genstand for politiske forhandlinger på baggrund af et samlet skatteoplæg fra Naalakkersuisut. Som en del af disse forhandlinger bør en finansiering af beskæftigelsesfradraget ligeledes indgå.

Umiddelbart kan et beskæftigelsesfradrag sættes til en vis procentsats af en persons skattepligtige A-indkomst. Dette kan erstattes eller suppleres af en maksimumgrænse for fradraget, hvorved beskæftigelsesfradraget også kan kombineres med en rimelig social afbalancering.

Til inspiration kan det oplyses, at ved det seneste skatteforlig i det danske folketing blev det danske beskæftigelsesfradrag hævet med bred tilslutning fra de fleste af folketingets partier, herunder Socialdemokratiet og SF. Dette skete efter anbefaling fra ganske brede kredse i samfundet. Bl.a. anbefalede den danske fagforening Dansk Metal i sit oplæg til en skattereform i foråret 2012, at beskæftigelsesfradraget blev hævet af årsager svarende til de ovenfor anførte.

Det danske beskæftigelsesfradrag blev ved seneste forlig besluttet forhøjet fra de nuværende 5,6 procent til 10,65 procent i 2022, og det maksimale beskæftigelsesfradrag øges fra 17.900 kroner til 34.100 kroner i 2022.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Selvstyret og kommunerne vil umiddelbart miste skatteindtægter. Hvor store indtægter der bliver tale om afhænger helt og holdent af, hvor højt beskæftigelsesfradraget sættes. Det er imidlertid ganske tænkeligt, at de mistede skatteindtægter vil blive genindvundet i det omfang beskæftigelsesfradraget flytter folk fra offentlig forsørgelse til egen forsørgelse samt fremmer, at de studerende hurtigere færdiggør deres studier og begynder at arbejde.

På lidt længere sigt vil et beskæftigelsesfradrag ved sin forøgelse af arbejdsstyrken være med til at reducere ulemperne ved de demografiske udfordringer, som landskassen står overfor i takt med at en større andel af borgerne når pensionsalderen.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv.

I det omfang beskæftigelsesfradraget øger arbejdsudbuddet vil arbejdsgiverne få mere arbejdskraft til rådighed, hvilket dels vil fremme produktiviteten og nedbringe afhængigheden af tilkaldt arbejdskraft. Begge dele vil være til fordel for arbejdsgiverne.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

Alle borgere i arbejde vil få en økonomisk gevinst, der afhænger af, hvor stort beskæftigelsesfradraget bliver.